

Turing-maskin

Utdrag ur *Gradiva* (1966)

Göran Printz-Påhlson

Deras ödmjukhet kan vi aldrig efterlikna,
mjuka tjänare av beständigare material:
de lever flärdfritt
i komplicerade reläer och strömkretsar.

Snabbheten, läragtigheten är deras styrka.
Man frågar: ”Vad är 2×2 ?” – ”Är du en maskin?”
De svarar eller
vägrar att svara allt efter vad man kräver.

Det finns emellertid också andra maskiner,
abstraktare automater, djärvare och mera
otillgängliga
som äter sin tape i matematiska formler.

De imiterar i språket. I oändliga
slingor, längre och längre tillbaka i sin reträtt
mot subtilare
algoritmer, mera rekursiva funktioner.

De är konsekventa och beskriver sig själva.
Som när en man med en handspegel tryckt mot sin näsa
framför en spegel
ser i oändlig rad samma bild mångfaldigas

i en krympande, mörknande korridor av glas.
Det är ett Gödel-teorem lika gott som något.
Han ser oändlig-
heten, men det han inte ser är sitt ansikte.